



POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek konzultantky práce

Autor práce: Kristýna Štiková

Název práce: Postava učitele v českých filmech natočených po roce 1989

Autor posudku: Magdalena Mouralová

Kristýna Štiková se ve své práci zaměřila na obraz učitele v českých filmech natočených po roce 1989. Volbu tématu opírá o konstruktivistickou tezi, že obraz učitele spoluvytváří realitu a ovlivňuje vnímání učitelů a učitelské profese ve společnosti. Na základě analýzy 48 filmů konstruuje čtyři ideální typy filmových učitelů: „zaměřený na obor“, „zaměřený na pozici“, „přítel“, a „autoritativní“. Tuto na datech založenou typologii pak konfrontuje se stávajícími typologiemi učitelů a jejich přístupů.

Práce bezesporu splňuje nároky kladené na bakalářskou práci: téma je vhodně specifické, výzkumně zajímavé a při přijetí konstruktivistické perspektivy i veřejněpoliticky relevantní; explicitně formulované cíle jsou v práci naplněné; teorie jsou uvážlivě vybrané, popsány adekvátním jazykem a především v práci využívány, a to jednak pro zdůvodnění optiky a oporu výzkumných otázek a také jsou k nim vztahovány empirická zjištění; rovněž metody jsou vhodně zvolené s ohledem na cíle a otázky, jsou promyšlené, podrobně popsány a korektně aplikované; studentka sesbírala velké množství dat, které věrohodně zpracovala; argumentace je přesvědčivá, podkládaná daty i literaturou; práce se zdroji je korektní; jazyk a styl odpovídá žánru odborného textu. Studentka se práci věnovala soustavně a s velkou odpovědností, její analýza je rozsáhlá co do počtu zkoumaných filmů. Práce přináší několik zajímavých zjištění, kromě vystihnutí typických způsobů zobrazení učitele se jedná i o rozpor v sociodemografické skladbě učitelů reálných a filmových (ve filmech je vyrovnáný poměr žen a mužů a učitelé jsou zde mladší než v českých školách). Pochválit je třeba i odvážné metodologické uchopení a originální přístup autorky.

V práci se vyskytují drobné formální chyby a nedostatky, ať už stylistické (informace se zbytečně opakují na několika místech), typografické (záměna pomlčky a spojovníku; interpunkce v seznamech; pevné mezery) či gramatické (záměna mé a své), ty ale nijak neškodí plynulosti textu. Několik nelogičností najdeme i ve struktuře, např. obecné teoretické přístupy, které rámují celou optiku práce (konstruktivismus, interakcionismus), by měly dle mého názoru předcházet teoriím specifitějšími, podobně pasáže věnované způsobu analýzy by měly být zařazeny do metodologické kapitoly, ne do kapitoly Výzkum. To jsou však vše drobnosti.

Největší rezervy má práce ve způsobu prezentace analýzy a výsledků, text by bylo možno mnohem lépe vystavět, formulace vybrousit a výsledky prezentovat srozumitelněji. To se týká především části věnované konstrukci ideálních typů, kde se i jako konzultantka práce, která z velké části zná pozadí autorčiných úvah, trochu ztrácím. Co přesně je dominantní kategorie a jak se její



dominantnost určuje? Jak vznikají průniky kategorií? Co je nejvyšší charakteristika v kategorii? Jak přesně autorka došla k daným ideálním typům? Přiznávám, že si odpovědi často nejsem moc jistá (možná by prospělo do matice explicitně uvést i charakteristiky z kategorií nebo zvolit nějaké jiné grafické znázornění). Nutno však podotknout, že úloha, kterou si v této části autorka zvolila, svou obtížností přesahuje úroveň bakalářského studia, takže její ne zcela uspokojivé naplnění lze pochopit. Naopak je třeba ocenit odvalu, že se do takové úlohy vůbec pustila. Konstrukce ideálních typů je těžko uchopitelná operace a na dozrání přístupu a postupu bohužel při dokončování bakalářské práce nezbylo dost času. Jako konzultantce je mi však trochu líto, že svůj originální pohled a množství vložené práce nedokázala autorka plně „prodat“. I tak ale práci považuji za zdařilou a výzkum by bylo možné využít i pro tvorbu odborného článku.

**Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě
a hodnotit ji známkou „výborně“.**

Datum: 7. 6. 2014

Magdalena Mouralová